

Torah from Around the World

אם אין קמה אין תורה ואם אין תורה אין קמה
*Zonder levensonderhoud is er geen Tora
en zonder Tora is er geen levensonderhoud.*
(R. Eleazar ben Azarja, Pirké Avot 3:21)

Sjabbat 5 september 2013 / 1 chesjwan 5774: Noach, Beresjiet [Genesis] 6:9-11:32
Tanach blz. 13-22
Haftara: Jesjaja 54:1-55:5
Tanach blz. 892-894

Commentaar: Rabbijn Michael Dolgin, senior rabbijn van de Temple Sinai Gemeente, Toronto, Canada.

Vertaler: Sera Spanier

[Het Engelse origineel](#)

Tora in de hele wereld

'Tora in de hele wereld' zou een betere naam voor de sidra van deze week zijn in plaats van eenvoudigweg 'Noach'. De kleur en creativiteit van het verhaal van Noach worden nogal eens overschaduwd door de latere gebeurtenissen van dat deel, dat de vestiging op de wereld van de nakomelingen van Noach beschrijft, in hoofdstuk 10 van het boek Genesis. In de *Condensed Bible* [Ingedikte Bijbel, red.] van Reader's Digest, een echt werk dat in 1982 werd gepubliceerd, is dit hoofdstuk totaal weggelaten. Terwijl dit hoofdstuk van veel meer

belang is dan alleen voor de genealogie. Het herinnert ons eraan dat we op aarde zijn om ons met elkaar te verbinden en van elkaar te leren.

In de 32 regels [van dit hoofdstuk, red.] vinden we de namen van de 70 afstammelingen van Noach, die 70 volken van de wereld worden. Ons wordt geleerd dat ieder volk zijn eigen taal ontwikkelde. Het is zelfs zo dat de hoofdzaak van het latere deel van deze sidra gaat over de kracht om met en tot elkaar te spreken.

Het Joodse volk wordt verspreid te midden van alle andere volken op de wereld. Van de factoren die ons verenigen, zou de Hebreeuwse taal wel eens de meest krachtige kunnen zijn. Kennis van het Hebreeuws stelt ons in staat om te communiceren met alle generaties die ons voor zijn gegaan. De teksten van ons volk en hun voornaamste commentatoren zijn in vertaling verkrijgbaar, maar we blijven op discrete afstand van hen als we niet in staat zijn om ze in onze moedertaal [het Hebreeuws, red.] te lezen. Zelfs als we deze mogelijkheid niet hebben, herinneren de recente Hoge Feestdagen ons aan de kracht van woorden, die zijn gesproken en gezongen in een taal die ons samenbindt.

Teksten zijn belangrijk, maar hun kracht wordt minder als we onze verhalen niet langer tot leven kunnen brengen voor elkaar. We doen dit door te vertellen, niet door te schrijven. Ons wordt verteld dat de Semieten, de nakomelingen van Noach's zoon Sjem, van wie ons volk afstamt, in nauwe verbondenheid met elkaar leefden. Door deze nauwe verbondenheid konden wij onze mondelinge traditie behouden. Veel commentatoren reciteren de *Gids der Verdooden* door rabbijn Mozes Maimonides, die hierin uiteenzet dat de wonderbaarlijke gebeurtenissen in deze verhalen altijd binnen vier generaties plaatsvonden. Omdat dat zo was, konden nieuwe generaties vertrouwen op ooggetuigen.

Vandaag de dag kunnen we gemakkelijk geloven dat we in een globaal dorp wonen, zodat we contact hebben met van alles wat er in alle delen van de wereld gebeurt. Joodse gemeentes in de hele wereld hebben virtueel contact met elkaar. Dit mag waar zijn, maar virtueel contact is geen echt contact. Mijn computer brengt mij het nieuws over talloze Joodse gemeentes. Nauwkeuriger gezegd, mijn computer brengt mij meestal het negatieve nieuws uit deze gemeentes. Voor onderlinge steun heeft deze verbinding waarde. Maar, we hebben meer nodig. Om een onderlinge, opbouwende en fascinerende band te handhaven met andere Joodse gemeentes en de Progressieve figuren daarin, moeten we de menselijke, echte positieve verhalen die ons kunnen raken, even goed met elkaar delen. Het congres van de World Union for Progressive Judaism, het samenbrengen van gemeentes en het delen van Torarollen geven ons een betekenisvolle manier om daadwerkelijk door elkaar te worden geraakt en met elkaar in aanraking te komen. In de Oude Wereld koesterden onze voorouders hun mondelinge verhalen. Wij moeten krachtige wegen vinden om hetzelfde te doen.